

عنوان مقاله:

از غم و حسرت شاعران کلاسیک تا نوستالژی شاعران رمانتیک

محل انتشار:

مجله تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، دوره 4، شماره 11 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

برات محمدی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

سمیه عباس زاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

نوستالژی یا غم غربت در اصطلاح به حس دل تنگی و حسرت افراد نسبت به گذشته ی درخشان و آن دسته از داشته هایی است که در زمان موجود از دست رفته اند. اوضاع اجتماعی سیاسی و اقتصادی حاکم بر جامعه و تحولات و دگرگونی های زندگی شاعران در شکل گیری غم و اندوه نسبت به اوضاع و احوال گذشته، کاملا موثر است و رگه هایی از این احساس در سراسر شعر فارسی به وضوح دیده می شود و شاعران به شگردهای مختلف به بیان عواطف و احساسات خود در این زمینه پرداخته اند. در این نوشته پس از بررسی ایتمولوژی این واژه و تعریف آن از نظر روان شناسان به عوامل موثر در ایجاد و شکل گیری آن پرداخته شده و چگونگی تبلور حسرت بر گذشته و غم غربت در شعر کلاسیک فارسی به اجمال بحث شده و نوستالژی فردی و اجتماعی مورد تامل واقع شده و سپس چند و چون آن در شعر سه تن از شاعران معاصر به عنوان یک ویژگی رمانتیکی مورد کنکاش قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

شعر فارسی، نوستالژی، رمانتیک، نیما، شهریار، نادریور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862421>

